

Fra: formand@foreningenfar.dk [<mailto:formand@foreningenfar.dk>]

Sendt: 18. juni 2020 10:18

Til: 'Anette Hummelshøj' <anehum@familieretshuset.dk>; 'Familieret' <Familieret@sim.dk>

Cc: 'Post Ombudsmanden' <post@Ombudsmanden.dk>; brd@brd.dk; SOU | Social- og Indenrigsudvalget <sou@ft.dk>; LIU | Ligestillingsudvalget <LIU@ft.dk>

Emne: Familieretshuset 2020

Kære Anette Hummelshøj, direktør i Familieretshuset

Kopi: Social og Indenrigsministeriet
Ombudsmanden
Social og Indenrigsudvalget
Ligestillingsudvalget

Undertegnet og andre personer har deltaget som bisiddere i en række børn og fædre sager af forskellige typer og på forskellige lokationer i Familieretshuset før/under/efter Corona perioden. Det er sket for at opleve sagsbehandlingen i praksis, som på mange områder er fornuftig og saglig med dygtige medarbejdere. MEN når det er sagt sker der ligeledes åbenlys diskrimination og forkert sagsbehandling efter klare mønstre, som har og fortsat vil forhindre en menneskelig succes.

Følgende ting er observeret som mønstre:

1. Der sker medvirken til diskrimination via praktisering af bopæl og samværsbegrebet i Danmark. Omkring 2 mio. børn, forældre og bedsteforældre oplever herved vidt forskellige rettigheder og praksis. Det kan ikke betragtes som tilladt
2. På trods af 7-9 måneders ventetid visiteres samværsagerne ikke så børn har ligeværdig kontakt til begge forældre medmindre forældrene ønsker andet eller der er meget tungtvejende grund til andet i samråd med politiet.
3. Børnesagkyndige i Familieretshuset taler på møder, hvor der ikke deltager jurister, ofte systematisk fædre ned ved at nævne en gammel "huskeregel" om at barnet kun skulle have godt af 1 dags overnatning per barnets alder med far. Det føres ikke til referat, men fortælles alene fædrene på møderne. Mange af fædrene tror naturligvis på det når en børnesagkyndig udtaler det er bedst for børn, men en sådan praksis og huskeregel kan ikke betragtes som tilladt. Der er ikke tale om en individuel og konkret vurdering. Det gør samtidig at en mor ikke samarbejder selv i sager hvor far åbenlyst burde have bopæl for barnet.

Der er massere af glade børn og forældre, der praktiserer deleordninger 3/3, 5/5 eller 7/7 selv for helt små børn støttet af nordisk og international forskning. Børnene oplever mere kærlighed og kvalitetstid med begge forældre samt mere overskud i familien. Det forebygger mange familiekonflikter dokumenteret af virkeligheden og forskningen i børns sundhed.

4. Et stort antal krisecenter erklæringer fortæller aktuelt at far er psykisk voldelig, men ved simpel kontrol fremstår mange erklæringer og påstande herom, som falske eller misinformering for bevidst at skabe §7 sager og forhindre en positiv far og barn kontakt eller forhindre far skal have bopæl og mest samvær. Et simpelt check af mors social historik viser ofte en negativ sociale arv som går igen i generationer.

5. Børnesamtaler: Det er åbenlyst hvordan børn ved børnesamtaler følges til samtalerne af mor og at mange børn er påvirkede og/eller slet ikke klar over hvad de udtaler sig om og konsekvensen senere i livet. Når de afskriver en far eller mor uden saglig grund. Der er ingen sideløbende indsats eller konsekvens overfor forældrefremmedgørelse og derfor kan børnesamtalerne i høj grad skade børn. De er ikke kun positive og saglige, selvom der bestemt er eksempler på dette.

6. Belønningsstrukturer: Det er åbenlyst hvordan mor har interesse i at skalere konfliktniveauet og en far at mindske det, fordi belønningsstrukturen er baseret på køn i stedet for adfærd. Det må forstås i Familieretshuset at en succes aldrig vil være mulig, hvis man belønner forældre og børn baseret på køn i stedet for adfærd. Det handler ikke om hvorvidt alle børn skal have 7/7 ordninger eller ikke, men om simpel og god ledelse af forældre. Det er til tider børneopdragelse af forældre som er Familieretshusets vigtigste opgave. Belønner man i stedet forkert adfærd er det hvad man opnår og flere samt mere langvarige konflikter.

7. Familieretshuset og kommunerne: Det fremgår ved vores undersøgelser at det markant er i familieretshuset og kommunerne samt ved samlivsophør at den mest omfattende diskrimination opleves og/eller forstås af fædre. Det de færreste fædre ved er naturligvis at lovgivningen ofte sætter agendaen for den praksis, som udfører om den er rigtig eller forkert menneskeligt og menneskeretsligt. Fædre tror slet ikke den slags kan ske i Danmark før de oplever det i bagspejlet.

Dette hermed til orientering. Vi vil ikke deltage i det som vi er vidner til og mener ikke andre bør eller må gøre det heller. Så i håb om en snarlig forståelse, efteruddannelse og kraftig forbedring. Det er trods alt bedst for børnene og samfundet som helhed at borgere behandles ligeværdigt og ordentligt som udgangspunkt. Det sker stadig ikke i Familieretshuset er den klare oplevelse pga. diskriminerende lovgivning og praksis / kultur.

Ingen må medvirke til dette og flere penge er ikke nok. Det er lovgivning og praksis som ikke virker og behandler borgere ordentligt. Det er her potentialet er for en succes.

Med venlig hilsen

Beklager, men vigtigt og nødvendigt at pointere for positiv forandring!

Jesper Lohse, MBA / Landsformand

www.foreningenfar.dk